ΠΑΤΡΙΝΑ Σημειώματα

ΕΝΩ ἡ Πάτρα παραπονεῖται (καί δικαίως) ὅτι δέν βρίσκεται στήν πρώτη γραμμή τοῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος (ὄχι βέβαια σάν εὔνοια ἀλλά γιατί τό δίκαιοῦται), ἄλλες πόλεις —ὅπως ὁ Πύργος π.χ.— παραπονοῦνται καί διαμαρτύρονται πιστεύοντας ὅτι ἡ Πάτρα... τυγχάνει ἀπό τό κράτος προνομιακῆς μεταχειρίσεως!

Καί, γιά νά μήν ἀοριστολογοῦμε, μεταφέρουμε ἀπόσπασμα ἀπό σχόλιο - χρονογράφημα τῆς «Αὐγῆς» Πύργου: «Διαβάσαμε ἐπιστολήν τοῦ κ. Διοικητοῦ τοῦ ΟΣΕ σέ ἀπάντησίν του σέ σχόλιο Πατρινῆς ἐφημερίδος διά τό θέμα τῆς διαπλατύνσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν — Κορίνθου — Πατρῶν (ἀκολουθεῖ τό κείμενο τῆς ἐπιστολῆς). ...Τώρα, τί πρόκειται ΝΑ ΠΡΑΞΟΥΝ διά τήν ΠΑΤΡΑ, δέν ὑπάρχουν μέτρα λιτότητος;»

Νά λοιπόν πού βρέθηκε καί μιά πολιτεία νά μᾶς... ζηλεύη γιά τήν... προνομιακή μεταχείρισή μας ἀπό τό κράτος!

Κι' ἐμεῖς πιστεύαμε ὅτι εἰμαστε παραμελημένοι. Ἀποδεικνύεται τώρα ὅτι κάνουμε λάθος. Δέν ἔχουμε παρά νά κυττάξουμε τί γράφουν οἱ ἄλλοι γιά μᾶς καί νά χαρουμε γιά τήν εἰδική περιποίηση πού μᾶς ἐπιφυλάσσει τό κράτος...

Ο ΡΕΞ Χάρισον, ὁ ἑβδομηντάρης σχεδόν γόης τῆς ὀθόνης, χωρίζει καί μέ τήν πέμπτη σύζυγό του. «Ὁ Ρέξ ζῆ λευε χωρίς λόγο», δήλωσε ἡ κατά πολύ νεώτερη γυναίκα του».

Ἔ, ὄχι καί χωρίς λογο — ὅταν εἶσαι 70 χρονῶν καί ἡ γυναίκα σου νεώτατη, τότε δέν χρειάζονται ἄλλοι λόγοι νά ζηλεύης. Ἀρκεῖ τό στοιχεῖο αὐτό — ἡ μεγάλη δηλα δή διαφορά ἡλικίας.

Ἐκεῖνο πάντως πού δέν μπορεῖ νά χωνέψη κανείς, εἶναι πού ἔχουν τήν ἀπαίτηση μερικοί νεάζοντες ἐβδομηντάρηδες πού παίρνουν πολύ νέες γυναῖκες, νά ἔχουν τήν ἀποκλειστική νομή καί κυριότητα τῆς νεαρᾶς συμβιας τους. Εὐχαριστημένοι θά πρέπει νά εἶναι πού τήν ἔχουν ΚΑΙ αὐτοί τήν γυναίκα τους. Ὄχι δηλαδή νά κρυβώμαστε πίσω ἀπό τό δάχτυλό μας..

ΣΟΦΕΣ καί μέ αἰώνια ἐφαρμογή, κουβέντες τοῦ μεγάλου καρδιοκατακτητῆ Καζανόβα: «Πλούσιο καί γεμάτο ὑγεία, ὅλοι μέ καλοδέχονταν. Φτωχό καί ἄρρωστο, δέν μοῦ ἔδιναν πιά καμμιά προσοχή. Μέ τό πουγγί γεμάτο καί ὕφος σίγουρο, μέ εὑρισκαν πνευματώδη καί διασκεδαστικό. Μέ τό πουγγί ἀδειανό καί ὕφος ταπεινό ὅλες οἱ διηγήσεις μου φαίνονταν ἀνούσιες καί κουτές. Ἄν εἶχα ξανσπλουτίσει, θά εἶχα γίνει τό ὄγδοο θαῦμα. Ὤ, ἄνθρωποι! Ὤ τύχη»!

ΣΙΓΜΑ

Ὁ ληστής πού μετανόησε στόν σταυρό καί βρῆκε σωτηρία, δέν εἶναι ὁ τελευταῖος. Ἀπό τότε, πολλοί ἁμαρτωλοί καί ληστές πού εἶπαν μέ ἀληθινή διάθεση μετανοίας τό «Μνήσθητί μου, Κύριε...», βρῆκαν σωτηρία. Ἕνας τέτοιος εἶναι καί ὁ ὅσιος Μωϋσῆς ὁ αἰθίοψ, τοῦ ὁποίου σήμερα ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει τήν μνήμη. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός πού γι' αὐτόν ἤρθε ὁ Θεός στόν κόσμο, γιά ν' ἀνοίξη τήν θύρα τῆς σωτηρίας στούς ἁμαρτωλούς. Ὁ Χριστός πῆρε Τελῶνες καί τούς ἔκαμε Ἀποστόλους καί ἡ Ἐκκλησία πῆρε ἁμαρτωλούς καί κακούργους καί τούς ἔκαμε Ἁγίους. Τέτοια εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, καί τέτοιο εἶναι τό ἔργο τῆς ἐκκλησίας.

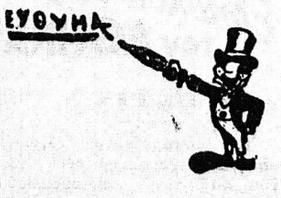

Ὁ γιατρός ὕστερα ἀπ' τήν ἐξέτασι κοίταξε τή νέστιμη νεαρή κυρία μέ ὕφος χαρούμενο καί τῆς ἀνήγγειλε:

— Κυρία Σμίθ, ἔχω πολύ εὐχάριστα νέα γιά σᾶς.

— Μέ συγχωρεῖτε γιατρέ μου! Εἶμαι δεσποινίς!

— Δεσποινίς Σμίθ; Τό ὕφος τοῦ γιατροῦ ὁλλαξε. Τότε δεσποινίς Σμίθ ἔχω νά σᾶς ἀναγγείλω δυσάρεστα νέα!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶνσι μιά πρακτική ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης. Ἐάν ἀγαπᾶμε τόν πλησίον μας, ἐάν ἐπομένως ἔχουμε μέ τό κυριώτερο γνώρισμα τοῦ Χριστιανοῦ, αὐτό θά τό δείξουν, ὄχι τά λόγια, ἀλλά προπάντων τά ἔργα μας. Ἀγάπη πού δέν ἔχει καμμιά ἐκδήλωση μέ τά ἔργα καί δέν προσφέρει στόν πλησίον καμμιά ὑπηρεσία, εἶναι ζήτημα ἄν εἶναι ἀγάπη πραγματική. Γι' αὐτό ἡ ἐλεημοσύνη πού γίνεται ἀπό ἐνδιαφέρον γιά τόν πάσχοντα, ἔχει πάντα μεγάλη ἀξία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιφυλάσσει στούς ἐλεήμονες τήν δίκαιη πληρωμή καί ἀνταμοιβή — δηλαδή τήν προστασία καί τήν εὐλογία του.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ὅταν ἔχεις καί φιλεύεις τότε τρέχουν καί οἱ φίλοι.

*

Ὅταν ἔχης μουσαφίρηδες στό σπίτι, ὅλο τό σπίτι μου σαφίρηδες εἶναι.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Τά καθήκοντα μιᾶς κυβερνήσεως μοιάζουν μ' ἐκεῖνα τοῦ πατέρα πρός τά παιδιά. (Γλάδστων)

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

ΥΕΝΕΑ — ΠΕΜΠΤΗ

17.25 Ἔναρξη Τό πρόγραμμά μας
17.30 Τηλεημερίς—Κοντά στά γεγονότα
18.00 Ταξιδεύοντας
18.30 Γενική ἐκπαίδευση
19.00 Μηνύματα τῆς ἐποχῆς
19.15 Πολεμικές ἱστορίες
19.45 Βίβα Κατερίνα
20.15 Στόν ἀστερισμό τῶν λύκων
20.45 Μουσικό τέταρτο
21.00 Ἕνας Πυγμαλίων
21.30 Τηλεφημερίς
22.00 Ἀπό τήν κωμωδία στό δράμα
22.45 Οἱ ἐσωτερικοί

ΕΙΡΤ — ΠΕΜΠΤΗ

18.30 Καραγκιόζης
18.45 Κωμωδία
19.00 Εἰδήσεις
19.15 Ἡ μικρή ταινία
19.45 Λούγκα Πάρκ
21.00 Εἰδήσεις
21.30 Οἱ Χριστός Ξανασταυρώνεται
22.15 Ἱστορικό ἀρχεῖο
22.45 Βραδυά μπαλλέτου Ἀνθρωποκυνηγοί
Εἰδήσεις

Η ΠΙΟ ΜΑΥΡΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Η ΘΕΣΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΜΩΝ

Ζοη

Δέν εἶναι ἄκομα χρόνος πού ἡ ἀνατροπή τῆς Δικτατορίας στήν Πορτογαλία ἀπεκάλυψε τά αἴσχη τῆς Ἰντερνατσιονάλ πολιτικῆς ἀστυνομίας τοῦ Σαλαζάρ, πού εἶχε εἰδικευθεῖ στήν ἐπινόηση νέων καί πιό ἀποτελεσματικῶν βασανιστηρίων. Στήν Ἱσπανία τοῦ Φράνκο τά βασανιστήρια εἶναι συνηθισμένα ἐπί τριάντα χρόνια. Στίς δικτατορίες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς — προπάντων στή Βραζιλία — τῆς Ἀσίας καί τῆς Ἀφρικῆς τά βασανιστήρια εἶναι ἀσφαλῶς στερο στήριγμα τοῦ καθεστῶτος. Ἡ Ἀμνηστία σέ κάθε ἐτήσια ἔκθεσή της ἀναφέρει ἑκατοντάδες ἐξακριβωμένες περιπτώσεις μέ ὀνόματα καί γεγονότα, ἀπό τίς 64 χῶρες ὅπου ἡ ἀστυνομία — πολιτική καί στρατιωτική — βασανίζει. Καί οἱ ἐκθέσεις αὐτές περνοῦν ἀπαρατήρητες, δέν δημοσιεύονται κἄν ἀπό τήν συντριπτικήν πλειονότητα τῶν ἐφημερίδων καί δέν γίνονται γνωστές στήν κοινή γνώμη. Ἤ, ἄν κάποτε γίνωνται δέν τήν συγκινοῦν.

Αὐτό εἶναι τό χειρότερο. Μικρή μερίδα τοῦ Τύπου, μερικές πραγματικά ἀνεξάρτητες καί τίμιες ἐφημερίδες ὅπως ἡ ἀμερικανική Τάιμς Ν. Γόρκης ἡ ἀγγλική Γκάρντιαν ἡ γαλλική Λε Μόντ καί λίγες ἄλλες κάνουν ἐπίμονο ἀγῶνα κατά τῶν βασανιστηρίων, ἀποκαλύπτουν ἀνατριχιαστικές περιπτώσεις — ὅπως τῶν κατέργων τῶν τίγρεων στό Νότιο Βιετνάμ, τῶν σαδιστικῶν κακοποιήσεων στήν Βραζιλία, στήν Παραγουάη στή Νότια Κορέα καί ἀλλοῦ — καί καταγγέλλουν τούς ἐνόχους.

Ἀλλά χωρίς ἀποτέλεσμα, γιατί οἱ ἔνοχοι προστατεύονται ἀπό τό καθεστώς καί γιατί καμμιά κυβέρνηση δέν θέλει νά στερηθεῖ τό ὅπλο τῶν βασανιστηρίων ἀρκεῖ νά μπορεῖ νά τό κρατᾶ μυστικό

Φαίνεται ἀπίστευτο ἀλλά τά θύματα τῶν βασανιστηρίων — πολιτικοί κρατούμενοι καί γενικά ἀντίπαλοι ἑνός καθεστῶτος τά περισσότερα — εἶναι χιλιάδες κάθε μέρα. Οἱ πολιτικοί κρατούμενοι — αὐτοί γιά τούς ὁποίους ἐνδιαφέρεται ἡ Διεθνής Ἀμνηστία — εἶναι σήμερα ἑκατοντάδες χιλιάδες (200.000 μόνο στό Νότιο Βιετνάμ) στή Λατινική Ἀμερική, τήν Ἀσία καί τήν Ἀφρική. Δέν καίονται σέ κρεματόρια, ὅπως στά Χιτλερικά Ἄουσβιτς οὔτε πεθαίνουν ὁμαδικά ἀπό κακουχίες καί κακοποίηση ὅπως στά σταλινικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀλλά ἡ ζωή τους εἶναι μαρτυρική. Ὁ κόσμος δέν ἐνδιαφέρεται γι' αὐτούς, μακάρι ὁς στήν εὐημερία του καί γιατί κυβέρνηση δέν παίρνει τήν πρωτοβουλία νά καταγγείλει τή μεταχείρισή τους γιατί καμμιά δέν εἶναι ἀθῶα στή χώρα της. Τά βασανιστήρια ἔχουν γίνει διεθνῆς θεσμός — ἡ ντροπή τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Διεθνῆς ἀφοῦ ὑπάρχουν — στήν ἀμερικανική ζωή τῆς διώρυγας τοῦ Παναμᾶ — εἰδικές σχολές βασανιστηρίων ὅπου μετέχουν ἀστυνομικοί καί στρατιωτικοί ἀπό πολλά κράτη. Βραζιλιανοί εἰδικοί δίδαξαν στή Βολιβία τοῦ Πινοσέτ τή τέχνη τοῦ βασανισμοῦ. Ἄμεσοι καί Ἄγγλοι καθηγητές διδάσκουν στίς εἰδικές σχολές τοῦ Ναναμᾶ. Οἱ σχολές αὐτές εἶναι πάντοτε πρόθυμες νά προσφέρουν τίς γνώσεις τίς μεθόδους καί τόν πεῖρα τους στά καθεστῶτα πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἡ διεθνής τῶν βασανιστῶν ὑπάρχει.

Καί εἶναι παντοδύναμη γιατί αὐτή στηρίζει τά ἀνελεύθερα — καί μερικά πού ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι δημοκρατικά — καθεστῶτα πού ἐνδιαφέρονται μόνο γιά τήν παραμονή τους στήν ἐξουσία. Χωρίς τά βασανιστήρια καί τόν τρομοκρατικό ἀντίκτυπό τους καμμιά δικτατορία δέν μπορεῖ νά ἐπιζήσει πολύν καιρό.

Ἄλλοτε, πρίν πάνω στόν Μεσαίωνα τά βασανιστήρια ἦταν μιά διαδικασία πού ὁδηγοῦσε στόν θάνατο. Εἶχεν ἕνα τέλος συχνά μάλιστα πολύ γρήγορο. Σήμερα ἡ ἐπιστήμη καί ἡ τεχνολογία ἔχουν ἀνακαλύψει ἤ ἐπινοήσει τρόπους καί μέσα πού ἐπιτρέπουν ὥστε τά βασανιστήρια νά μή σκοτώνουν ἔτσι πού νά εἶναι δυνατόν νά παρατείνονται ὡς ὅτου ἐπιτύχουν αὐτό πού ἐπιδιώκουν: ὁμολογία ἤ κατάδοση. Πάρχουν γιατροί — ποιός θά τό πίστευε ἀκόμα καί στόν τόπο μας — πού παρακολουθοῦν τόν βασανισμό γιά νά τόν σταματήσουν — πρίν ἀπελπισθεῖ μέ θάνατο τό θῦμα. Γιατί τό θῦμα πρέπει νά μιλήσει κι ἄν πεθάνει τά βασανιστήρια θά εἶναι ἄσκοπα. Ὑπάρχουν ἔτσι ἄνθρωποι πού βασανίζονται ἐπί ἑβδομάδες καί μῆνες — αὐτό ἔγινε καί ἐδῶ στό ΕΑΤ)ΕΣΑ; — κάθε μέρα μέ ἀλληλοδιαδοχή μέ ἐναλλαγή σωματικῶν καί ψυχολογικῶν βασανιστηρίων μέ τήν ἐλπίδα τῶν βασανιστῶν τους ὅτε κάποτε θά λυγίσουν καί θά μιλήσουν. Εἶναι ἡ σύγχρονη μέθοδος τῆς πολιτισμένης ἐποχῆς μας. Καί τά κράτη πού βασανίζουν συστηματικά τούς πολίτες τους εἶναι μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἔχουν ὑπογράψει τήν Διεθνῆ Σύμβαση γιά τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου παίρνουν μέρος σέ διεθνεῖς διασκέψεις, οἱ πρεσβεῖες τους δίνουν δεξιώσεις, ὅπου πηγαίνουν φιλοξενούμενοι καί εὐπροσήγορο. Διπλωμάτες καί ἐπίσημοι πολιτισμένων καί δημοκρατικῶν χωρῶν βοηθοῦνται οἰκονομικά καί στρατιωτικά ἀπό τίς Μεγάλες Δυνάμεις καί τίς ἔχουν — καί τόν ἔχουν — τόν διεθνῆ σεβασμό. Ὁ Θιέου, ὁ Πάρκ, ὁ Μάρκος, ὁ Πινοσέτ, ὁ Γκέιζελ, ὁ Στρατέναρ, ὁ Σομόζα καί τόσοι ἄλλοι πού οἱ χῶρες τους εἶναι τόποι βασανισμῶν, ἀνακηρύσσονται στυλοβάτες τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ὑπό τόν Κίσσιγκερ, ἐνῶ ἡ Γαλλία ὑποστηρίζει τά ἀφρικανικά καθεστῶτα, πού στηρίζονται στή θεσμοποίηση τῶν βασανισμῶν, καί ἡ Ἀγγλία κάνει τό ἴδιο στίς πρώην ἀφρικανικές της ἀποικίες. Αὐτός εἶναι ὁ πολιτισμός μας, πού τόν ἐκπροσωποῦν ὁ Μασσού στή Γαλλία, οἱ νοσταλγοί τῆς Αὐτοκρατορίας στήν Ἀγγλία. (Ἡ Κύπρος τῆς πρώτης ΕΟΚΑ ἔχει πικρή πεῖρα) καί ἡ ἀμερικανική σχολή βασανιστῶν στήν ζώνη τῆς διώρυγας τοῦ Παναμᾶ. Καί σήμερα ἡ Φύλαγκτον δέν ξέρει πῶς νά καλοπιάσει τήν Τουρκία ὅπου τά βασανιστήρια κάνουν νά ὠχριοῦν οἱ βαρβαρότητες τῆς συνταγχικῆς ἐποχῆς. Μήπως ὅμως οἱ πολιτισμένες Ἡν. Πολιτεῖες δέν ἔδειχναν περισσότερη κατανόηση ἀπέναντι στή χώρα μας ὅταν τήν κυβερνοῦσαν οἱ βασανιστές τοῦ ΕΑΤ)ΕΣΑ καί τῆς Ἀσφαλείας ἀπό ὅσα δείχνουν τώρα, πού ἔχουν καταργηθεῖ τά βασανιστήρια;

Ἡ τελευταία ἐπίσημα ἔκθεση τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστίας δέν ἀναπτερυγιαστικές πληροφορίες γιά περιπτώσεις βασανισμῶν στήν Τουρκία, στήν Ἑλλάδα τῆς ἐπταετίας, Στή Νότια Ἀφρική, στίς περισσότερες χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, στό Νότιο Βιετνάμ, Στή Νότια Κορέα καί σ' ἄλλα κράτη πού τά πλεῖστα συνδέονται στενώτατα μέ τήν Οὐάσιγκτον καί πού ἀστυνομικοί καί ἀξιωματικοί τους ἔχουν ἐκπαιδευθεῖ στήν ἀμερικανική σχολή βασανιστῶν τοῦ Παναμᾶ. Ἡ ἔκθεση ἀναφέρει ὁτι πολλά ἀπό τά θεσμοποιημένα βασανιστήρια ἐκτελοῦνταν ἀπό στρατιωτικές δυνάμεις συνήθως ἐπίλεκτες ἤ εἰδικές μονάδες, πού ἀντικατασταστάινουν τή πολιτική ἀστυνομία σέ θέματα πολιτικῆς ἀσφαλείας. Οἱ συντάκτες τῆς ἐκθέσεως —ἀναμεσα στούς ὁποίους ὁ Ἀμερικανός πρώην ὑπουργός Δικαιοσύνης κ. Ράμσαιη Κλάρκ, ὁ Ἄγγλος πρώην ἀντιπρόσωπος στά Ἡνωμένα Ἔθνη λόρδος Καράντον, ὁ διάσημος Ἰταλός κινηματογραφιστής Ντανέλο Ντάλσι καί πολλές προσωπικότητες διεθνοῦς φήμης — ζητοῦν νά συσταθεῖ ἕνα διεθνές κακουργοδικεῖο μέ ἐκτελεστική ἐξουσία γιά νά δικάζει τούς βασανιστές. Ἡ πρόταση τους, ὡσ στή καί δίκαιη, εἶναι ὡστόσο οὐτοπική. Γιατί ἐλάχιστα κράτη — τά σκανδιναυϊκά ἴσως εἶναι — πού θά τήν δεχθοῦν. Τά περισσότερα, ἀκόμα καί τά πρωτοπόρα στόν πολιτισμό, ἔχουν κάθε συμφέρον νά διατηροῦν τό συστηματικό ὁπλο ἐλέγχου τῶν ἀντιπάλων τοῦ καθεστῶτος τους, τά βασανιστήρια. Αὐτά ἐξασφαλίζουν τήν ἀνετη ἄσκηση τῆς ἐξουσίας ἀπό τά ὠργανωμένα συμφέροντα, γιατί αὐτά ἐκμηδενίζουν τούς πολιτικούς ἀντιπάλους καί, μέ τήν τρομοκράτηση τῆς κοινῆς γνώμης, ἀποθαρρύνουν τή διάθεση γιά ἀντίδραση.

Ἑξήντα τέσσερα κράτη — τά μισά περίπου ἀπό τά κράτη τοῦ κόσμου — χρησιμοποιοῦν σέ διάφορη ἔκταση καί ἔνταση βασανιστήρια. Καί μερικά τουλάχιστον ἀπό αὐτά διεκδικοῦν τίς πρῶτες θέσεις στόν πολιτισμό. Ὁμορφοι κόσμοι ἠθικοί, ἄγγελικά πλασμένοι.

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ - ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν συνεστήθη ἀπό τινος πνευματική καί καλλιτεχνική ἑταιρεία μέ τόν διακριτικό τίτλο «Δεσμοί» Οἱ σκοποί της δέν εἶναι κερδοσκοπικοί ἀλλά αὐστηρά ἐκπολιτιστικοί.

Ἕνα μέρος ἀπό τήν προγραμματισμένη ἤδη δραστηριότητά της περιλαμβάνει τή συγκρότησι θεατρικῶν θιάσων παραστάσεις γιά μεγάλους καί γιά παιδιά, τή διοργάνωση ὁμιλιῶν, συναυλιῶν, ἐκθέσεων, εἰκαστικῶν τεχνῶν, βιβλίου καί κινηματογραφικῶν ἐκδηλώσεων, ὄχι τόσον στά ἀστικά κέντρα ὅσο κυρίως σέ κωμοπόλεις καί χωριά.

Ἡ ἔναρξη τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἑταιρείας θά γίνη μέ τήν παράσταση τῆς «Ἠλέκτρας» τοῦ Σοφοκλῆ. Τόν ἐπώνυμο ρόλο ἐρμηνεύει ἡ Ἀσπασία Παπαθανασίου. Τό ἔργο ἔχει σκηνοθετήσει ὁ Γιάννης Βεάκης. Ὁ θίασος μετά τήν Κύπρον περιοδεύει σέ ἐπαρχίες τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας μέ προτίμηση τίς ἀπομεμακρυσμένες ἀγροτικές περιοχές.

Παράλληλα μέ τίς παραστάσεις ἡ Ἑταιρεία θά ὀργανώνει στίς ἴδιες περιοχές ὁμιλίες ἐπί πνευματικῶν καί καλλιτεχνικῶν θεμάτων καθώς καί ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καί βιβλίου.

Ἱδρυτές τῆς ἑταιρίας μέ ἀλφαβητική σειρά εἶναι οἱ:

Ἀργυρίου Ἀλέκος, κριτικός Λογοτεχνίας.
Βούλγαρης Παντελῆς, σκηνοθέτης
Κακούρη Κατερίνα, Λαογράφος.
Κασόλας Μῆτσος, Λογοτέχνης.
Κατράκη Βάσω, Ζωγράφος —Χαράκτρια.
Κουλουφάκος Κώστας, Λογοτέχνης
Λεβίδη Εἰρήνη, Κοινωνιολόγος.
Μαμαγκάκης Νῖκος, Μουσικοσυνθέτης.
Μανθούλης Ροβῦρος, Σκηνοθέτης.
Μαυρομμάτης Κώστας, Πολιτ. Μηχανικός
Μπίτσιος Κώστας, Ἀρχιτέκτων.
Νεγρεπόντης Γιάννης, Ποιητής.
Παπαθανασίου — Μαυρομμάτη, Ἠθοποιός
Παροΐκος Νῖκος, Σκηνοθέτης
Πετροπούλου Μαργαρίτα, Ἀρχαιολόγος
Ποντίκας Μάριος, Θεατρικός Συγγραφεύς,
Πήτας Χρῆστος, Μουσικοσυνθέτης.
Ρίτσος Γιάννης, Ποιητής.
Σααρῆ—Καρακώστα, Ζώρζι Ἠθοποιός.
Σκούρα Τζέλα, Ψυχολόγος.
Σκούφης Παναγιώτης, Δικηγόρος.

Σχετικῶς ἡ Διευθύνουσα Σύμβουλος κ. Ἀσπασία Παπαθανασίου προέβη εἰς τάς κάτωθι λίαν ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις, τονίζουσα ὅτι τήν Ἑταιρείαν τήν ἐνδιαφέρει ἡ ἐπαρχία καί ὄχι ἡ Ἀθήνα.

«Ἐκεῖνο πού ὥθησε ὅλους ἐμᾶς καλλιτέχνες καί ἐπιστήμονες, νά ἱδρύσουμε αὐτόν τόν ἐκπολιτιστικό καί ὄχι κερδοσκοπικό Ὀργανισμό, ἦταν ἡ ἐπιθυμία νά βροῦμε τούς τρόπους καί τά μέσα γιά ἐπικοινωνία μέ τό λαό, κυρίως τῆς πόλης καί τοῦ χωριοῦ, τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Νέ τοῦ δώσουμε καί νά πλουτιστοῦμε ἀπό τή λαϊκή δημιουργία.

Τήν ἐπικοινωνία αὐτή, τήν προγραμματίζουμε μέ ὀργάνωση θεατρικῶν παραστάσεων γιά μεγάλους καί παιδιά, ὀργάνωση συναυλιῶν, ἐκθέσεων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς ἀφίσας κλπ ἐκδόσεις βιβλίων, προβολες κινηματογραφικῶν ταινιῶν, καί ἄλλων ἐκδηλώσεων, πού θά κριθοῦν ἀπαραίτητες γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ἐκπολιτιστικῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας «ΔΕΣΜΟΙ»

Δέν ἐπιδιώκουμε νά εἶναι ἡ Ἀθήνα κέντρο τῶν ἐκδηλώσεών μας.

Οἱ ἀπομακρυσμένοι ἐργατικοί συνοικισμοί τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιά, χωριά, πόλεις καί κεφαλοχώρια τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, ἀποτελοῦνε τούς χώρους πού θέλουμε νά φτάσουμε.

Μέ δυό λόγια, ἐπιδιώκουμε τήν ἄμεση ἐπαφή μέ τό λαό τῶν περιοχῶν ἐκείνων, πού σπάνια ἤ ποτέ δέν ἔτυχε νά ἐπικοινωνήση μέ Καλλιτεχνικές καί Πνευματικές ἐκδηλώσεις.

Παράλληλα φιλοδοξοῦμε τό πέρασμά μας ἀπ' αὐτές τίς περιοχές ν' ἀποτελέση τό ἔναυσμα γιά τήν δημιουργία τοπικῆς ἐκπολιτιστικῆς κίνησης, πού μπορεῖ νά γίνη τό θεμέλιο γιά τό ξεκίνημα λαϊκοῦ ἐκπολιτιστικοῦ κινήματος βασισμένου στίς πλούσιες παραδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πιστεύουμε ὅτι θά πρέπει νά σταματήση νάναι ἡ Ἀθήνα τό μοναδικό πνευματικό κέντρο τῆς πατρίδας μας, νά σταματήση νά ζοῦν μεγάλες περιοχές τῆς Ἑλλάδος σέ καλλιτεχνικό καί πνευματικό μαραμό καί ἀποτελμάτωση, πού εἶναι καί αὐτό ἕνας λόγος νά καταφεύγει ἡ νέα γενιά στά μεγάλα ἀστικά κέντρα ἤ νά μεταναστεύη στό ἐξωτερικό μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα, τήν ἐρήμωση τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας καί τήν ἀποδυνάμωσή μας σάν Ἔθνος.

Κάνουμε ἔκκληση στούς αἱρετούς Δημάρχους, Προέδρους κοινοτήτων, Δημοτικά καί κοινοτικά Συμβούλια, στίς ἐργατικές ὀργανώσεις, στούς γεωργικούς συνεταιρισμούς, στούς ἐκπολιτιστικούς καί φοιτητικούς Συλλόγους καί γενικά σέ κάθε Ἕλληνα καί ἑλληνικό ὀργανισμό πιό πιστεύει στήν ἀναγκαιότητα δημιουργίας λαϊκῆς ἐκπολιτιστικῆς κίνησης νά συνεργαστῆ μαζύ μας καί ἄν μπορεῖ, ν' ἀναλάβη πρωτοβουλία γιά παρόμοιες κινήσεις σ' ὅλες τίς γωνιές τῆς πατρίδας μας.

Ἡ Καλλιτεχνική καί Πνευματική Ἑταιρεία «ΔΕΣΜΟΙ» γιά τήν φετεινή καλοκαιρινή περίοδο ὀργανώνει:

1) Θίασο πού θά παρουσιάζει τήν «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλῆ μέ τήν Ἀσπασία Παπαθανασίου στό ρόλο τῆς Ἠλέκτρας— Μετάφραση Κ. Μύρη Σκηνοθεσία Γιάννη Βεάκη— Σκηνογραφία Γιώργου Πάτσα —Μουσική Χρήστου Πήττα— Χορογραφία Ὀλυμπίας Γελαδάρη.

2) Ἔκθεση ζωγραφικῆς πού θά περιοδεύση στήν ἐπαρχία μέ συμμετοχή ἐκτός τῆς Βάσως Κατράκη καί ἄλλων καλλιτεχνῶν.

3) Ὁμιλίες ἀπό ὁμάδα λογοτεχνῶν — ποιητῶν πού θά γίνονται στά πλαίσια τῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἤ τῆς ἔκθεσης ζωγραφικῆς. Ἡ περιοδεία τῆς ἔκθεσης ζωγραφικῆς θ' ἀρχισε ἀπό τήν Κύπρο. Ἀπό τίς ἀπό τήν Πρέβεζα.

Ἡ περιοδεία τοῦ θιάσου ἤρχισε ἀπό τήν Κύπρο ἀπό τίς 25 Ἰουλίου ἤρχισε ἡ περιοδεία σήν ἐπαρχιακή Ἑλλάδα σε γιά μᾶς ἄν εἴχαμε ἀπάντηση τάσεις γιά τήν δραστηριότητα τῆς Ἑταιρείας μας.

Ἡ «Ἠλέκτρα» θά ἀνεβασθῆ εἰς Πάτρας τό προσεχές Σάββατον ὥραν 9ην μ. εἰς τό Ἀρχαῖον Ὠδεῖον. Τιμαί εἰσιτηρίων 100 δρχ. 80 δρχ. καί 50 δρχ. Εἰσιτήρια πωλοῦντσι εἰς τό Ἀρχαῖον Ὠδεῖον, τά ξενοδοχεῖα, τήν ΑΤΕ καί τά γραφεῖα τοῦ ΕΟΤ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΡΑΛΗΨΙ Η ΚΑΤΑΛΙΚΗ ΓΟΥ... ΓΑΜΟΥ

ΕΛΣΙΝΚΙ — Ὁ Γάπο Χουκάνεν, Φινλανδός ὁδηγός γερανοφόρου, παντρεύτηκε τήν Ρωσίδα Ἄλτα Μπασκέρωφ. Ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίδα τοῦ Ἑλσίνκι Ἴλτα Σάνομαν, ὁ Χουκάνεν καί ἕνας συνάδελφός του εἶχαν συλληφθῆ ἀπό τούς Ρώσους τόν Μάϊο τοῦ 1974, ἐπειδή προσπάθησαν νά μεταφέρουν κρυφά στή Φινλανδία δύο Ρωσίδες. Ἀποδείχθηκε, ὅτι οἱ Ρωσίδες εἶχαν διασχίσει πολλές φορές τά σύνορα γιά ὁλονύκτιο γλέντι.

Ὁ γάμος ἔγινε στό Λένινγκραντ, καί τώρα ὁ Χουκάνεν προσπαθεῖ νά πάρη ἄδεια γιά ἀναχώρησι τῆς συζύγου του ἀπό τή Ρωσία, νύμφμα αὐτή τή φορά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τριάρα φλορέτα σέ κατάστασι σεχδόν καινουργῆ καί σέ τιμή εὐκαιρίας Πληροφορίαι τηλ 330—064

Μία σκηνή ἀπό τήν «Ἠλέκτρα» μέ τήν Ἀσπασίαν Παπαθανασίου (εἰς τό μέσον) Κλυταιμνήστρα ἡ Μαρία Μοσχολιοῦ. Παιδαγωγός ὁ Ἀντ. Ξενάκης

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

Ἀμεσ. βοήθεια (Ἄστυν.) 100
Ἀμ. ἐπέμβασις Ε.Χ 277.000
Τροχαία Κίνησις 322.738
Πρῶται βοήθειαι 274.444
ΤΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΑΜΕΣΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ 199
ΛΕΗ (Ελάδα) 321 945
καί 322.522

«ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ»
Καθημερινή ἐφημερίς
Διευθυντής Συντάξεως
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΒΡΗΣ
Ὁδός Ζαΐμη 28.
Διοκητής — ἐκδότης
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΒΡΗ